

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VI. Cùm Pontifices Romani viderent Episcopos Gallicanos ferre non posse ut
jus perpetuæ præsidentia Gallicanis Episcopis concederetur, exteros
miserunt. Frodoardus explicatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

Ioannes VIII.
ep. 24. 55.

Vi de supra lib. 5.
cap. 40. §. 3.

Frodoardus ad
an. 948.

Anfegisi consilium interrupit obitus Caroli Calvi Imperatoris, qui anno sequenti deceffit. Veruntamen Ioannes octavus Papa, ut possessionem suam retineret, vicarium suum per Gallias tribuit Rostagno Archiepiscopo Arelatenfi. Sed ea legatio omni prorsus effectu caruit.

VI. Pontifices Romani, cum intelligerent Metropolitanos ferre nolle uni ex suo corpore conferri jus perpetuæ præsentia, existimaverunt mittendos esse Legatos in Gallias & in alia regna cum potestate convocandi Concilia pro necessitate temporum, eisque præsentendi, ac relationem rerum in eis statutarum mittendi ad apostolicam sedem, ut Romæ aut confirmarentur aut retractarentur. Huiusmodi legationem exercuit Robertus Archiepiscopus Treverensis: cui data est potestas præsentendi synodo apud Mosomum in diocesi Remensi habitæ anno nongentesimo quadragesimo octavo in causa Archiepiscopi Remensis, ut narrat Frodoardus in Chronico: cuius locus explicari non debet de legatione generali, sed de ea tantum quæ concessa erat ad iudicandam appellationem Episcopi iuxta canones Sardicenses: *Mandatum legationis apostolicæ, quam dudum Robertus Archiepiscopus deferente Frederico Præsule Mogonciacensi coram Regibus & Episcopis tam Gallie quam Germanie susceperat, & partem jam præceptionis ipsius exegerat. Marinus quoque sedis apostolicæ Legatus pro eadem causa venit ad Gallias; & conventui generali Ingilnheimensi præfuit eodem anno, postquam literas legationis ostenderat. Missus apostolicæ sedis chartam suæ legationis honorificè protulit, inquit Concilium Ingilnheimense in præfatione. Relationem ille suam ad Agapetum secundum misit de rebus in hac synodo gestis: cuius synodi sententiam Romana confirmavit anno sequenti, ut testatur idem Frodoardus. Ceterum ea ratione causas ad se trahebant Pontifices Romani.*

CAPVT XXX.

Synopsis.

I. Sub initia tertiæ Regum nostrorum dynastie nova politia forma introducta est in detrimentum auctoritatis Metropolitanorum & Conciliorum, tum etiam regia. Quippe omnes causas pendebant ab arbitrio Legatorum.

II. Canon Sardicensis satis modeste observatus est usque ad seculum decimum. Dein Alexander secundus pronuntiavit curam universalis Ecclesie ad se pertinere, idèque, cum id per se ipse non posset, mittendos qui vice sua Ecclesias visitarent. Expen-

ditur ea Alexandri sententia. Petrus Damiani Legatus in Gallia.

III. Amatus Episcopus Oloronensis, Legatus in Aquitania. Item Geraldus Cardinalis Ostiensis. Quid Aquitanica legationis nomine comprehendatur.

IV. Ad Legatos ea tempestate pertinuit convocatio Conciliorum generalium ex provinciis quæ intra legationis eorum terminos continebantur. Gregorius septimus desinuit Legatos Apostolicæ sedis præcedere debere omnes Episcopos: Deponere poterant Episcopos. Eorum suffragium æquarabatur collectu totius synodi suffragis.

V. Concilia ab illis convocata constabant plurimum ex Episcopis & Abbatibus eorum legationis; eisque interdum intererant optimates. Probatur variis exemplis.

VI. Primam omnium causarum cognitionem ad se trahebant in provinciis. Irascitur tantisper Ivo Carnotensis ob eam præsumptionem.

VII. Canones & statuta in Conciliis condebant pro disciplina ecclesiastica.

VIII. Tum Acta Conciliorum suorum mitterent ad apostolicam sedem. Omissum obsequium illud à Geraldo Episcopo Ostiensi gravem Gregorij septimi reprehensionem adversus ipsum excitavit.

IX. Procuratio Legatorum introducta ævo Alexandri secundi, & frequentia Legatorum sub Gregorio septimo, qui Metropolitanos iurejurando ad se polliceri se sumptus necessarios Legatis suppedituros. Origo huius instituti peti potest ex literis Gregorij secundi. Verum quantum absuit sequenti ævo à modestia illius seculi!

X. Procuraciones Legatorum gravissimam in Gallis querelam excitaverunt. Et occasionem præbuit auri sacra fames. Episcopi Gallicani Paschaletum secundum orant ut legationem suam tribuat civitati Episcopo transalpino.

XI. Frequentia Legatorum in fastidium versa. Iudicia lata in synodis Gallicanis interdum Romæ cassabantur parte mandata altera. Unde occasione sumis Ivo scribendi inutilem esse Conciliorum celebrationem. Id ipsum dixit ante senferat Hincmarus.

XII. Ita Summi Pontifices cuncta ad se trahebant. Eo pacto abolita sunt generalia regni Concilia ecclesiastica. Frequentes dein non sacre legationis, nisi ob gravem causam. Concilium Brungerfi anni 1226. in quo sessum non fuit quasi in Concilio, sed ut in Consilio. Cur ita factum.

I. HACTENUS satis æqua lege constituta ecclesiastica politia. At ex fundamentis quæ jacta sunt desinente secunda Regum nostrorum dynastia consecuta est nova ejusdem politia forma sub initia tertiæ eorum stirpis, in detrimentum Metropolitanorum Conciliorumque provincialium & generalium regni. Quin & eodem tempore valde imminuta est regia auctoritas. Nam Legatorum missiones adeo frequentes erant, & potestas illis ab apostolica sede concessa tam splendida erat ac magnifica, ut omnes causas ecclesiasticas ab eorum nutu penderent, & secundum illorum voluntatem iudicarentur, aut ad